

FARNÍ ČASOPIS

Solnice, Skuhrov, Kvasiny, Uhřínov

DUBEN 2007

č. 4

CO SE UDÁLO V MINULÉM MĚSÍCI

Nejdůležitější událostí měsíce byla neděle a „Misijním koláčem“. Díky Vaši obětavosti se vybralo 8.105 Kč v Solnici a 7.433,50 Kč ve Skuhravě nad Bělou. Peníze byly vyměněny na dolary a odeslány s. Sebastianě.

Na setkání děti přišlo 22 dětí v doprovodu 10 rodičů. Na prvním setkání ministrantů 7 dětí nacvičovalo liturgii, bohužel další jsme museli pro neúčast zrušit...

V dubnu jsme oslavili Kristovo Zmrtvýchvstání a připravujeme se na jeho nanebevstoupení – a své nanebevzetí. To bude složitější než výlet letadlem! Tady můžeme sice pozorovat krásu Božího stvoření pod sebou (trochu vody). Jde ale o to se pevně spojit s Ježíšem už tady na zemi a v tomto spojení žít, abychom ho byli schopni přijmout v plnosti, až nám bude nabídnuto!

CO PLÁNUJEME V DUBNU

MŠE SV. V DPS	10., 24.	15.30 hod
ADORACE	13., 26.,	19.00 kaple
BIBLICKÁ HODINA	19.,	19.00 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	13., 27.	18.30

SETKÁNÍ DĚTÍ	15.	15.00-17.00 hod
SETKÁNÍ MLÁDEŽE	13.	16.00 hod.
SETKÁNÍ MP	10.	19.00 hod
SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SBORU	27.	16.00 hod
VIKARIÁTNÍ SETK. MLÁDEŽE	20.	18.00

CO PLÁNUJEME V KVĚTNU

MŠE SV. V DPS	27.	15.30 hod
ADORACE	10., 24.,	19.00 kaple
BIBLICKÁ HODINA	17., 31.	19.00 fara
SETKÁNÍ MINISTRANTŮ	11., 25.	18.30
SETKÁNÍ DĚTÍ	20.	15.00-17.00 hod
SETKÁNÍ MLÁDEŽE	11.	16.00 hod.
SETKÁNÍ MP	1.	19.00 hod
SETKÁNÍ DĚTSKÉHO SBORU	25.	16.00 hod

PĚŠÍ POUŤ DO ČERNÍKOVIC

Ahoj přátelé a kamarádi,

na jednom setkání dětí mě napadlo, že bychom jako farnost mohli uspořádat výlet, turistickou procházku, či poutní cestu do blízkého okolí pro nejširší spektrum zájemců. Pro úplný začátek našeho farního putování nabízím Černíkovice zadní cestou přes Homoli.

Moje představa je taková, že bychom jedno sobotní odpoledne vyrazili do Černíkovic navštívit naše sousedy. Ideální by bylo, kdybychom spolu u nich oslavili mši svatou. Posléze bychom se odebrali tou samou cestou na solnickou faru, kde by následoval další program, např. opékání vuřtů, zpívání apd.

Řada lidí v černíkovickém kostele nikdy nebyla. Osobně tam nikoho neznám a rozhodla jsem se to napravit. Křesťané by měli o sobě přeci vědět! Do Černíkovic je to maximálně 3 km. Cesta se dá za dobrého počasí zdolat pěšky i na kole. Osobně bych se přimlouvala za pěší výlet, abychom si mohli společně popovídat, případně se pomodlit. Navrhuji uskutečnit výlet v průběhu měsíce dubna nebo května, kdy je již teplejší počasí a jsou již také delší dny. Svoje názory prosím sdělte přímo mně nebo P. Františkovi. Věřím, že Vás nabídka zaujala a že se nás sejde hodně!

Na farní pouť se těší Lenka Laubová Kvasiny 92 777-599-713
laubinka@centrum.cz

Moc děkujeme Lence, že se ujala organizaci naší farní akci.

MYŠLENKY SVĚTCŮ – JEDNA MYSTIČKA O EUCHARISTII:

... Najednou začaly z lavic vstávat postavy, které jsem dříve neviděla. Vypadalo to, jako by z nejbližšího sousedství z každé osoby v katedrále povstala jiná osoba a brzy se chrám zaplnil mladými, krásnými lidmi. Byli oblečení do bělostných šatů. Všichni šli pak do hlavní lodi a pak směrem k hlavnímu oltáři. Matka Boží řekla: ***Dívej se, jsou to anděle strážní každé z těch osob, které jsou v kostele. Tvůj anděl strážný odnáší tvé dary a tvé prosby před Pánův oltář. Část z nich nesla jakoby zlatou misku s něčím, co zářilo čistým zlatým světlem. Nejsvětější Panna mi řekla: To jsou andělé těch, kteří obětují mši svatou na mnoho úmyslu a kteří jsou si vědomi, co znamená slavit mši svatou. Oni mají Pánu co dát. Obětují v tomto okamžiku Pánu sama sebe. Daruj mu své bolesti, naděje, smutky, radosti a prosby. Pamatuj, že mše svatá má nekonečnou cenu. Proto buď štědrá v obětování i v prosbách.***

Za prvními anděly šli ti, kteří měli ruce prázdné. Matka Boží mi řekla: *To jsou andělé těch, kteří jsou zde přítomní, ale nikdy nic neobětují. Nemají zájem na prožívání každého okamžiku mše svaté a nemají dar, který by chtěli přinést k oltáři.*

Na konci průvodu byli andělé, kteří byli velice smutní, měli ruce sepjaté a sklopený zrak. *To jsou andělé strážní těch, kteří přišli jen z povinnosti, bez touhy účastnit se mše svaté. Andělé jsou smutní, protože nemají, co by složili k oltáři kromě svých modliteb. Nezarmucuj svého anděla strážce. Pros o mnoho, ale*

nejen pro sebe, pro všechny. Pamatuj, že oběť, která se Pánu nejvíce líbí, je celoval, kdy obětuješ Pánu sebe sama, aby tě Pán mohl proměnit skrze své zásluhy. Co můžeš obětovat sama za sebe? Nicotu a hřích. Otcí se líbí ty oběti, které jsou spojeny se zásluhami Ježíše Krista.

K ZAMYŠLENÍ – NEJEN PRO RODIČE

Dost často slyšíme smutné průpovídky: „Co ten chlapec, dívka provedl (a) to nejde do hlavy. A přece měli tak hodné rodiče. Proč to tak je?“

Na několika příkladech si ukážeme dnešní styly výchovy.

Příklad 1.

Jednou v autobuse městské dopravy seděla maminka s malým dítětem. Dítě s radostí kopalo nožičkou naproti sedící babičku. Babička nějakou dobu vydržela a čekala na reakci maminky, protože se nedočkala opatrně se zeptala: „Mladá paní mohla byste něco říct svému dítěti, aby mne nekopalo?“ „Nemohu“ odpověděla maminka, já svoje dítě vychovávám bezstresovou metodou. V zadu autobusu jeli do školy středoškoláci. Jeden z nich právě dojedl banán. Nechtíc poslouchal jejich rozhovor a když slyšel odpověď maminky vyndal slupku od banánu a připlácl ji silou mamince na hlavu se slovy: „Mne maminka také vychovávala bezstresovou metodou.“

Příklad 2.

Učitelka, když agresivní dítě mlátilo svého kamaráda říkala: „Je to jeho přirozená reakce na okolí, to se musí nechat, dítě má svobodu projevu svých emocí.“ Jednoho krásného dne ten kluk zmlátil ji.

Příklad 3.

Do autobusu městské dopravy nastoupila maminka s malým dítětem. Někdo se zvedl, aby měla místo k sezení. Maminka okamžitě posadila dítě na sedadlo a postavila se vedle něj s těžkou nákupní taškou v ruce.

Teď se zkusme nad těmito příběhy zamyslet. První dva na sebe navazují. Dítě je vychovávané bez stresu. Co to znamená? Jen to, že nemá žádné meze, které musí dodržovat, neví, že by mělo počítat z jinými lidmi. Ale přece – jak říká dost rodičů – nemohu své dítě nutit k nějakému chování, musí mít prostor k seberealizaci. Milí rodiče, je to pravda, ale i ta má své meze. Opravdu k ničemu své děti nenutíte? Proč Vaše děti jedí příborem, proč používají toaletu? Vzpomeňte si – po narození přece to tak nebylo, jejich způsoby chování byly přirozené, nenucené ..., ale přece nějak jiné!

Dítě potřebuje vymezení chování, potřebuje překážky, aby mohlo růst, aby jeho vůle, emoce byly zralé. Dítě, které si nedokáže odříci sušenku, nedovede vyskočit z teplé postele do školy je „připravováno“ na veliký životní neúspěch. Kdo je pak donutí, aby se učilo na vysoké škole? V dospělosti kdo takového člověka donutí, aby chodil do práce a plnil poctivě své povinnosti, byl zodpovědným manželem/manželkou, dobrým milujícím otcem/matkou? Odkud najednou k tomu mají nalézt sílu a odhodlání, když to nikdy ani nezkusili a nebyli k tomu vedení? Nedělejme si iluze, to budou dokonalí sobci žijící na úkor ostatních.

Pocházím z velkého města a městská doprava byla pro mne od malička něčím přirozeným. Po příjezdu autobusu jsme se snažili já a moji sourozenci, nalézt pro maminku místo k sezení. Ona nás za odměnu vzala na klín. Maminka si odpočala a my jsme měli psychický komfort – pocit, že jsme udělali něco dobrého a také že jsme v maminčiným objetí.

Další věc, která přispívá ke zralosti člověka je blízký fyzický kontakt s rodiči. Ano, děti jsou rozmazlené, ale nikdo se s nimi nemazlí, tzv. „studený odchov“ na dálku. Prý už děti jsou moc velké, prý to nepotřebují. Není to pravda. Každý člověk potřebuje dotek, který vyjadřuje mnohem víc než slova. Dává pocit bezpečí,

akceptace lásky. Dokonce i děti v pubertě, i když tvrdě bojují o svou dospělost, v hloubi srdce touží po fyzickém kontaktu. Odtud máme tolik těhotných 14, 15 letných dívek, tolik chlapců ve stejném věku, kteří sáhají pro pornografické časopisy a násilí. Dostali jsme se k takovému extrému, kdy každý dotek je odsouzeníhodný a každý (vychovatelé, učitelé, kněží, řeholníci), kdo se snaží dětem dát minimum fyzického kontaktu, tepla, je považovaný za potenciálního pedofila.

Odpověď na první otázku – proč máme zlobivé děti hodných rodičů je na dosah. Rodiče zaměnili vztah rodič – dítě na vztah sluha – dítě.

Je čas odpovědět si ještě na jednu otázku. To musí udělat každý rodič sám za sebe: Kdo koho u nás v rodině vychovává? Já své dítě nebo mé dítě mne? Jsem rodičem nebo sluhou svého dítěte?

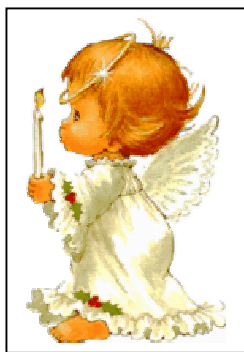
VESELÉ PERLIČKY

Perličky a perly
z písemných prací:
... trpěl pod
Pontským
pirátem...
... ty jediný jsi
sprchovaný, Pane
Ježíši Kriste...

- Co nutně potřebujeme k bohoslužbě slova? – Umět mluvit.
- Vyvrcholením bohoslužby oběti je proměňování vody ve víno.
- - Paní katechetka vysvětluje: „Jako obětní dary přinášíme chléb a víno. Do vína pak kněz při obětování přileje trochu vody.“ – Přihlásí se chlapec z jižní Moravy: „Paní katechetko, a nešlo by to, že by pan farář vzal zrovna druhák a potom už nemusel vodu do vína přilévat?“

Poznámky a připomínky posílejte na adresu bkryczka@volny.cz

ANDĚLÍČEK NEJEN PRO DĚTI

DUBEN 07

č.4

Povídka

Pampeliška

Na louce rostla osamoceně krásná pampeliška. Zářila jako zlaté sluníčko. Ale cítila se na velké louce sama. Proto byla smutná. Přešlo jaro a pampelišky si nikdo nevšiml. Začala odkvétat. Krásná barva zmizela. Místo její žluté hlavičky měla teď šedivý balon plný semínek. Pampeliška si připadala stará a ošklivá. Ztratila svou záři. Už nevypadala jako malé sluníčko, ale jako dešťový mrak.

A co tak o sobě přemýšlela, zafoukal vítr a rozfoukal všechna její šedivá semínka. Teď byla pampeliška holá. Přišla zima a přikryla ji sněhovou peřinou. Po zimě nastalo nové jaro. Na louce se objevilo plno malých žlutých pampelišek. Semínka, která vítr rozvál po louce, procitla a vyrostla. Žádná pampeliška už nebyla sama a všechny věděly: Vítr je náš přítel. Bere nás do náruče a roznáší do světa. Všichni lidé, kteří na louku přišli, měli z pampelišek velkou radost.

(E. Bihler)

NĚCO NA ZASMÁNÍ

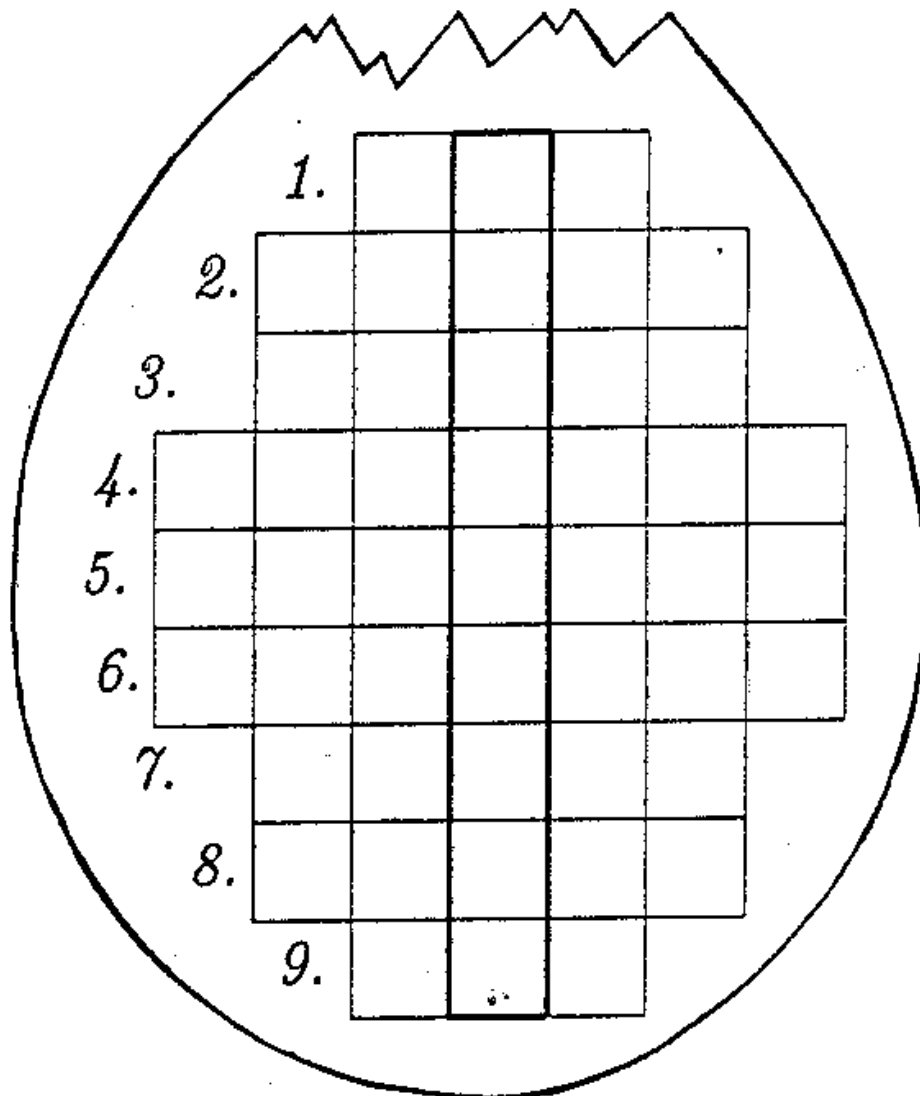
- Katechetka se ptá děti: „O kterém podobenství jsme si vyprávěli minulou hodinu?“ – Milena odpoví: „O marnotrapném synovi“!

- Anička se modlí: „Pane Bože, prosím Tě, udělej ze mě hodnou holčičku. Ale ne má, ale Tvá vůle se staň.“

Jituška říká: „Tak Bůh je můj Otec, Ježíš je jeho Syn a já jsem asi jeho sestřenice.“

CO SYMBOLIZUJE VELIKONOČNÍ VEJCE ?

1. souhlas – 2. otisk nohy – 3. apoštol národů před obrácením – 4. manžel tetičky – 5. obyvatelé našeho hlavního města – 6. ten, kdo velí – 7. apoštol národů po obrácení – 8. místo utrpení učitelů a žáků – 9. desetkrát deset